

CAMERA FILM presenterer

DRØMME (KÆRLIGHED) (SEX)

af Dag Johan Haugerud

Premiere den 6. marts, 2025

Synopsis

Norske Dag Johan Haugerud fortsætter sin trilogi om sex, drømme og kærlighed med et generations- og kærlighedsdrama, hvor dagdrømmene får luft under vingerne.

17-årige Johanne (Ella Øverbye) forelsker sig i den nyansatte fransklærer Johanna (Selome Emnetu), der ankommer til skolen i Oslo med et opmærksomt blik på eleverne og et overflødigshorn af elegante striktrøjer. I et forsøg på at fastholde øjeblikket dokumenterer Johanne sine følelser og oplevelser på skrift. Da hendes mor (Ane Dahl Torp) og bedstemor (Anne Marit Jacobsen) læser, hvad hun har skrevet, bliver de først chokerede over det intime indhold, men de indser inden længe, at Johannes tekst har litterært potentiale. Mens de diskuterer, om teksten skal udgives, navigerer Johanne i kløften mellem sin romantiske fantasi og virkeligheden, og sideløbende konfronteres både mor og bedstemor med genovervejelser om deres forskellige virkeligheder og syn på seksualitet og drømme.

'Drømme (Kærlighed) (Sex)' er den anden film i instruktør Dag Johan Haugeruds tematisk forbundne 'Sex Drømme Kærlighed'-trilogi. Filmen er udtaget til hovedkonkurrencen ved årets udgave af filmfestivalen i Berlin.

Gud er en lyshåret, nogen svensker ...

... bekendtgør Johannes troende forfattermormor, Karin, da hun på en gåtur med sin redaktør diskuterer sit barnebarns tekst, der har fået hende til at reflektere over alt det, hun aldrig selv har fået udrettet, ikke mindst seksuelt. Inden da har Karin ellers virket progressiv og fordomsfri i sin modtagelse af Johannes følelser – som en kvinde, der har levet frit med kunstnerens blik for det afvigende. Nu virker hun pludselig hæmmet og fuld af skuffelser.

Det er typisk for Haugeruds film at intet er statisk – mindst af alt de mellem menneskelige relationer – og gennem hans novellelignende stil, udgjort af knopskydende hverdagsdialoger, optegner han med simple, præcise gestusser sine karakterers mest arketypiske træk, for så igen og igen at rive tæppet væk under vores forventninger.

Johannes mor, Kristin, virker til at begynde med som en omsorgsfuld, men måske lige lovlig pragmatisk type, som hun sidder der bag sin laptop og bekymrer sig om sin datter uden blik for hendes kreativitet. Og helt omvendt forekommer mormoren frigjort og politisk vakt i sit forsvar for barnebarnets kunstneriske evner og følelsernes ægthed. Men så indtræffer Karins samtale med redaktøren, og en anden side viser sig. Johannes skrift sætter gang i noget hos dem begge, og da de senere diskuterer, hvorvidt hendes tekst skal udgives, er det nu moren, der opildner Johanne, mens mormoren virker varsom og måske endda jaloux.

Virkelighedens tvetydighed

Denne sans for forandring og forskellighed løber som en understrøm gennem filmen og kommer særligt stærkt til udtryk i Haugeruds ultrapræcise fornemmelse for de små gestusser og momenter i livet, der udefra ligner ingenting, men som kan føles monumentale: den måde, hvorpå Johanna lægger et tørklæde om Johannes hals; Johannes følelse af, at alle hendes klassekammerater pludselig har et meget tættere forhold til Johanna; hvordan Johannas nye *fling*, Frødis (Ingrid Gæver), rører Johannes hår på en måde,

der føles ækel og overlegen. Og Johannes afsluttende møde med Frøydís, hvor de begge pludselig ser hinanden i et helt nyt lys.

Følelsen af, at ingen kan kategoriseres til én ting, når sin reneste, mest tankevækkende udfoldelse i filmens centrale omdrejningspunkt – relationen mellem Johanne og Johanna – der langt hen ad vejen formidles gennem Johannes voice-over og hendes ungdomsforelskede blik på verden. For nok skriver Johanne, som hun siger, for at fastholde momentet, men hun eleverer også virkeligheden – løfter sit liv op i skyen. Så da hendes mor, Kristin, mødes med fransklæreren sent i filmen, forekommer læreren pludselig blasert på en måde, der sætter alt i relief og antyder helt nye perspektiver. Intet ligger helt fast i Haugeruds univers. Måske på nær, at Gud er en lyshåret, nøgen svensker.

Ærligt spil

Jagten på et ærligt udtryk er et gennemgående tema i 'Drømme (Kærlighed) (Sex)', hvor karakterernes søgen nok er rettet mod forskellige udfordringer, men hvor det for dem alle gælder, at de – med begge hænder i rodeskuffen – leder efter en ærlig, uforstilt måde at være i verden på. For mormoren og den gamle 68'er-feminist Karin foregår et bagudrettet opgør. Hendes datter, Johannes mor Kristin, provokerer hende med sin generations, i hendes øjne, apolitiske livssyn. Og samtidig nager tvivlen over hendes eget forfatterskab, der, som årene går, føles harmløst og løsrevet fra virkeligheden på en måde, så spørgsmålet melder sig, om hun egentlig er så anderledes fra det, hun kritiserer.

Johannes søgen er omvendt fremadrettet, håbefuld og skælvende; en romantisk, hudløst ærlig kraft, der driver og former hele filmens udtryk. Hvor den foregående 'Sex (Drømme) (Kærlighed)' eksperimenterede med lange, statiske kameraindstillinger, bortvendte ansigter og naturlig belysning, er 'Drømme (Kærlighed) (Sex)' anderledes sanselig, når filmen formidler Johannes inderste tanker og dybe tiltrækning for Johanna i et drømmerisk, gyldent skær og gennem close-ups og stjålne blikke. Gennem Johannes øjne er Johannas lejlighed en romantisk drøm, en varm og tryk utopi. Det bemærkelsesværdige score understreger filmens aspirationer om at finde det episke i det intime, og husker man det hverdagstriste billede af uvasket service og en efterladt, halvtspist bolle med ost fra 'Sex (Drømme) (Kærlighed)', mærker man i 'Drømme (Kærlighed) (Sex)' kontrasten hertil i ét enkelt dragende billede af en svamp, der udvider sig som en sky i en gennemsigtig tekande.

På den måde kan man sige, at Haugeruds trilogi er en slags studie i, hvordan figurerne kan forme filmens udtryk naturligt. Deres indre søgen spejles i Haugeruds kunstneriske nysgerrighed efter lige præcis den form, der denne gang vil kunne yde hans karakterer retfærdighed. Netop dét er en af nøglerne til, hvordan Haugeruds film kan føles meget forskellige og dybt forbundne på én og samme tid.

Drømmeriske afstikkere

Dag Johan Haugerud understreger med 'Drømme (Kærlighed) (Sex)' nogle af de særkender, der forbinder filmene i hans trilogi og viser os, hvorfor han er en singular figur i nutidens nordiske filmlandskab.

For udover de fælles tematiske tråde om identitet, performance og ægthed, så balancerer 'Drømme (Kærlighed) (Sex)', ligesom 'Sex (Drømme) (Kærlighed)' gjorde det, mellem realisme og moralsk fabel på sin helt egen facon. Alle karakterer besidder en enestående veltalenhed og evne til at reflektere over deres position på en måde, der løfter filmen ud af naturalismen og henleder tankerne på franske Éric Rohmer,

der også er en af Haugeruds inspirationskilder. Og netop fornemmelsen for det eventyrlige kryber også ind i 'Drømme (Kærlighed) (Sex)', når Johanne, på en aftentur gennem Oslos gader, reflekterer over byens kvarterer, deres særpræg, forskelle og de mennesker, de tiltrækker – som var det et lille, formfuldendt essay. I Haugeruds univers er der plads til, at karakterernes excentriske impulser kan overtage fortællingen for en stund, også selvom det ikke bidrager direkte til plottet.

Til gengæld giver de små afstikkere, der også var til stede i 'Sex (Drømme) (Kærlighed)', os fornemmelsen af, at alle hans karakterer har deres helt egenartede personlighed, humor, fantasier og drømme. Drømme om dem selv og om andre, drømme om det liv, de kunne have levet, det liv, andre lever inde bag vinduerne, den verden, de ville forme, og ikke mindst drømmen om at fremtøne så rent, at andre forstår ens kerne – ikke ens holdninger, men selve ens væren. I Haugeruds univers lever drømmen videre.

Instruktørfilmografi: Dag Johan Haugerud

- Drømme (Kærlighed) (Sex) (2025)
- Sex (Drømme) (Kærlighed) (2024)
- Lyset fra chokoladefabrikken (2020)
- Barn (2019)
- Det er meg du vil ha (2014)
- Som du ser meg (2012)

Credits

Johanne
Johanna
Kristin
Karin
Frøydis
Psykolog

Ella Øverbye
Selome Emnetu
Ane Dahl Torp
Anne Marit Jacobsen
Ingrid Gæver
Lars Jacob Holm

Klip
Kamera
Originalmusik
Producere

Jens Christian Fodstad
Cecilie Semec
Anna Berg
Hege Hauff Hvattum, Yngve Sæther

Manuskript
Instruktion

Dag Johan Haugerud
Dag Johan Haugerud

Originaltitel
Længde
Land/år

Drømmer
110 minutter
Norge / 2025

www.camerafilm.dk